

CÁC GIÁO SƯ GIẢ

CÂU GỐC: “Chúng nó dùng những lời văn hoa hư dẫn, đem những điều ham muốn của xác thịt và điều gian dâm mà dỗ dành những kẻ mới vừa tránh khỏi các người theo đường lầm lạc; chúng nó hứa sự tự do cho người, mà chính mình thì làm tội mọi sự hư nát; vì có sự chi đã thắng hơn người, thì người là tội mọi sự đó.” (2 Phi-e-rơ 2:18, 19).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 2 Phi-e-rơ 2:1-22; Giăng 8:34-36; Ma-thi-ơ 12:43-45; Giu-đe 4-19; Sáng thế Ký 18:16-33.

Trong thư thứ nhất, sứ đồ Phi-e-rơ viết những lời nâng đỡ và giúp lòng các tín hữu đang gặp sự bất bớ khó khăn. Chúng ta không biết rõ chi tiết sự bất bớ mà họ mắc phải là gì, nhưng chúng ta biết hội thánh gặp rất nhiều sự thử thách. Chúng ta biết thời kỳ ấy là thời kỳ mà chính quyền của Đế quốc La Mã đang cố gắng chặn đứng mọi sự phát triển của phong trào do một nhóm người mà người ta gọi là “Cơ Đốc nhân” chủ xướng.

Sa-tan đã tấn công phong trào bằng hai cách. Nó tấn công vào nội bộ của phong trào, và từ bên ngoài. Bên ngoài, sự bắt đạo của La Mã là một vũ khí rất mạnh tấn công vào hội thánh. Nhưng bên trong hội thánh lại phải đối đầu với một đe dọa khác còn nguy hiểm hơn. Các tín đồ tin Đức Chúa Giê-su phải đương đầu với những giáo sư (dạy đạo) giả ngụy. Trong 2 Phi-e-rơ 2:1, ông Phi-e-rơ đã cảnh cáo các tín hữu về những người này vì họ sẽ mang đạo ngụy vào trong hội thánh (2 Phi-e-rơ 2:2).

Những sự dạy dỗ giả dối nào mà sứ đồ Phi-e-rơ cảnh báo? Thái độ của ông như thế nào với các đạo lý này? Hội thánh ngày nay cũng có những vấn đề trong nội bộ. Thì bài học nào chúng ta có thể học được qua các lời cảnh cáo của Phi-e-rơ cho hội thánh chúng ta thời nay?

CÁC TIÊN TRI GIẢ VÀ CÁC GIÁO SƯ GIẢ

Người ta hay tưởng rằng hội thánh đầu tiên mọi người đều theo Chúa một cách vui vẻ thuận hòa và hội thánh không có vấn đề nào cả. Nghĩ như vậy là sai. Ngay đến cả khi Đức Chúa Giê-su và một nhóm nhỏ người (12 môn đồ) mà hội thánh cũng có vấn đề. Và thường là các vấn đề nảy đến từ trong nội bộ. (hãy nghĩ đến Giu-đa, hai con của Xê-bê-dê). Nhiều bức thư trong thời Tần Ước, chúng ta nghe nhắc tới những người với sự dạy dỗ không thật.

Trong bức thư thứ hai, ông Phi-e-rơ bàn về một vài vấn đề khó khăn trong hội thánh. Các điều ấy là gì theo như trong 2 Phi-e-rơ 2:1-3? Các câu này dường như không cho chúng ta thấy hình ảnh một hội thánh mà mọi tín hữu hòa thuận với nhau, phải không?

Đọc tiếp 2 Phi-e-rơ 2:10-22. Sứ đồ cảnh cáo điều gì qua các câu này? Cho biết vài điều sai lạc nào đã bị mang vào trong hội thánh?

Chúng ta đã biết lý do vì sao ông Phi-e-rơ phải viết thư này. Ông nhắc nhở anh em tín hữu rằng đã có những tiên tri giả trong quá khứ, và sẽ có những giáo sư giả trong tương lai. Ông liệt kê những điều gian ác mà những thầy dạy giả đang làm. Tội ác của họ gồm mang những sự dạy dỗ sẽ làm anh chị em bị hủy diệt (2 Phi-e-rơ 2:1). Họ cũng đưa anh em đến cách ăn ở trụy lạc (buông tuồng) nhất là những người dễ bị dụ hoặc bởi tội lỗi (câu 19). Các tiên tri giả cũng phạm các tội như vậy. Theo những lời ông Phi-e-rơ viết chúng ta thấy sự dạy dỗ đạo sai lạc rất là nguy hiểm.

Hãy xem cách ông Phi-e-rơ đối với các sự dạy dỗ giả dối và sai lạc là thế nào. Điều này cho chúng ta thấy chúng ta thật sự là quan trọng như thế nào? Làm sao chúng ta bảo vệ mình để không cho những giáo lý sai lạc bị mang vào trong hội thánh?

SỰ TỰ DO TRONG ĐẢNG CHRIST?

“Chúng nó dùng những lời văn hoa hư đản, đem những điều ham muốn của xác thịt và điều gian dâm mà đổ dành những kẻ mới vừa tránh khỏi các người theo đường lầm lạc”. Lời của sứ đồ Phi-e-rơ cảnh cáo về các điều gì? Những lời ông tiếp trong câu 19 giúp chúng ta hiểu được mối ưu tư của ông? Chữ tự do ở đây quan trọng như thế nào?

Trong 2 Phi-e-rơ 2:18-21, sứ đồ khuyến cáo rằng các thầy giáo giả sẽ hứa sự tự do, nhưng nếu ai tin lời ấy thì kẻ tin đã bị dụ hoặc để đi vào vòng nô lệ. Các giáo sư giả này sẽ bẻ vụn vụn lẽ thật của phúc âm. Sự tự do trong Đảng Christ có nghĩa là sự tự do không còn bị kềm chế bởi tội lỗi (Rô-ma 6:4-6). Những ai dạy hay hứa rằng sẽ có sự tự do nghĩa là muốn làm gì thì làm để rồi đưa người ta đi vào con đường tội lỗi là những kẻ nói dối, dạy sai lạc.

Đọc Giăng 8:34-36. Những lời Chúa phán ở đây giúp chúng ta hiểu được lời thư của ông Phi-e-rơ trong 2 Phi-e-rơ 2:18-21?

Chúng ta không biết rõ các giáo sư giả đang dạy dỗ điều gì trong hội thánh. Nhưng chúng ta biết họ đã đưa đẩy những tín đồ mới vào hội thánh trở lại con đường tội lỗi của họ. Chúng ta có thể tưởng tượng những người này là lãnh đạo hội thánh, là những “giáo sư” trong hội thánh nhưng họ xem thường việc cần thiết phải sống một đời sống trong sạch và thánh khiết. Trách sao sứ đồ Phi-e-rơ đã có những lời thật sắc bén về các sự dạy dỗ sai lạc.

Bạn hiểu gì về chữ tự do trong Đảng Christ? Đảng Christ đã mang tự do nào đến với bạn?

CHÓ LIỄM LẠI ĐỒ NÓ ĐÃ MỬA

Đọc 2 Phi-e-rơ 2:17-22 và Ma-thi-ơ 12:43-45. Giả thử một Cơ Đốc nhân trở về lại nếp sống cũ của người ấy trước khi người biết Chúa. Những sự nguy hiểm nào người ấy phải đối diện?

Trong 2 Phi-e-rơ 2:20, lời của ông Phi-e-rơ giống như lời Đức Chúa Giê-su đã phán trong Ma-thi-ơ 12:45 và Lu-ca 11:26. Đức Chúa Giê-su kể lại câu chuyện của một người đã được trừ khỏi những tà ma bản thủ. Rồi các tà ma ấy đi lang thang tìm chỗ để trú ngụ, nhưng không tìm được. Nó bèn tự nhủ hãy trở về lại cái nhà cũ là nơi nó đã ở (tức lòng người bị quỉ ám đã được chữa lành). “Nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta mà ta mới ra khỏi; khi trở về, thấy nhà không quét sạch, và sửa soạn tử tế. Nó bèn lại đi, đem về bảy quỉ khác dữ hơn nó nữa, cùng vào nhà đó mà ở; vậy số phận người ấy sau lại xấu hơn trước” (Ma-thi-ơ 12:44, 45).

Cái nguy cơ mà Đức Chúa Giê-su và ông Phi-e-rơ diễn tả là có thật. Những trái của Đức Thánh Linh phải thay thế những điều xấu của đời sống cũ. Một người tín đồ mới sau khi từ bỏ đời sống cũ cũng phải để cho lòng mình bận bịu với những việc của hội thánh, bằng hữu mới trong hội thánh, để thay thế cho những điều của đời trước, còn không cũng rất dễ cho người trở lại vương bận với đời sống cũ.

Có những cách nào để chúng ta, là gia đình hội thánh, có thể chăm sóc tất cả anh chị em tín hữu, nhất là những người mới gia nhập hội thánh?

PHI-E-RƠ VÀ GIU-ĐE

Đọc toàn đoạn 2 của 2 Phi-e-rơ và đoạn 3: 1-7; Đọc Giu-đe 4-19. Các thí dụ nào về sự phán xét mà hai tác giả Phi-e-rơ và Giu-đe nói đến?

Hai ông Phi-e-rơ và Giu-đe ghi lại ba thí dụ về sự đoán phạt của Đức Chúa Trời đã xảy ra trong quá khứ. Các điều ấy là, trận Đại hồng thủy, sự hủy diệt hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ bằng diêm sinh, và sự “cầm tù” của các thiên sứ phản nghịch cho sự phán xét hay sự hủy diệt trong tương lai (xem 2 Phi-e-rơ 2:4-6; 3:7; Giu-đe 6, 7). Tất cả các việc này khi xảy ra là chấm dứt hoàn toàn. Kinh Thánh nói rất nhiều về sự nhân từ và tha thứ của Đức Chúa Trời. Nhưng sự công bình của Đức Chúa Trời cũng đóng một vai trò quan trọng trong sự hủy diệt cuối cùng của tội lỗi.

Đức Chúa Trời trừng phạt loài người trước thời Nước Lụt và những cư dân thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Các tội nào họ phạm mà họ phải nhận chịu một sự trừng phạt khủng khiếp như vậy? (1) Họ đã mang những sự dạy dỗ sai lạc. (2) Họ không phục quyền cai trị của Chúa. (3) Họ trở thành nô lệ cho tội lỗi. (4) Họ lợi dụng sự tha thứ của Chúa để tiếp tục phạm tội thêm. (5) Họ từ chối không xem Đức Chúa Giê-su là Cứu Chúa và là Đấng có quyền trên linh hồn. (6) Họ làm ô uế và tự hủy hại thân xác họ. (7) Họ nói những lời huênh hoang nhưng vô nghĩa. (8) Và họ nói những lời xúc phạm về những điều họ không hiểu (2 Phi-e-rơ 2:1, 10, 19; Giu-đe 4, 8; 2 Phi-e-rơ 2:12, 18; Giu-Đe 10).

Bạn nghĩ bạn có thể làm gì để số phận bạn không giống như số phận của những kẻ mà hai ông Phi-e-rơ và Giu-đe đã kể đến?

THÊM CÁC BÀI HỌC KHÁC TỪ CỤU ƯỚC

Đọc 2 Phi-e-rơ 2:6-16. Còn các thí dụ nào khác mà ông Phi-e-rơ dùng để cảnh tỉnh chúng ta về tương lai của những kẻ làm điều gian ác?

Sáng thế Ký 18:16-33 nói về dự định của Đức Chúa Trời về sự hủy diệt của thành Sô-đôm; và Sáng thế Ký 19:12-25 kể lại sự hủy diệt thành ấy. Ông Phi-e-rơ nhắc lại việc thành Sô-đôm bị thiêu hủy để dạy hai bài học về câu chuyện thành này. Thứ nhất, sự hủy diệt đến với những kẻ gian ác (2 Phi-e-rơ 2:6). Thứ hai, Đức Chúa Trời cứu những kẻ trung tín khỏi những cơn đại nạn kinh khủng (câu 7-9). Xong rồi ông Phi-e-rơ kể các tội ác đã làm cho hai thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ bị tận diệt. (1) Họ ăn ở luông tuồng theo dục vọng. (2) họ không tôn trọng các thiên sứ là các đấng có thẩm quyền. (3) Họ làm theo ý tưởng của họ mà không vâng lời Đức Chúa Trời. (4) Và họ nói hỗn đến các thiên sứ viếng thăm nhà ông Lót (2 Phi-e-rơ 2:10, 11). Và ông Phi-e-rơ nói rằng các thầy giáo hay giáo sư giả cùng những kẻ theo họ cũng có những thái độ tương tự.

Câu chuyện của Ba-lam và con lừa biết nói cũng được nhắc đến. Chuyện này được ghi lại trong Dân số Ký 22:1 – 24:25. Vua Ba-lác của dân Mô-áp thuê ông Ba-lam để ông ta đi rửa sả dân tộc của ông là dân Y-sơ-ra-ên. Cuối cùng Ba-lam lại chúc phước cho dân. Sứ đồ Phi-e-rơ dùng câu chuyện này để làm thí dụ về những kẻ phạm tội vì lòng tham mà trở thành bất tín cùng Đức Chúa Trời (2 Phi-e-rơ 2:14, 15). Ông muốn chỉ ra rằng những kẻ ấy đã từ bỏ con đường mà họ đáng lẽ phải đi theo.

Hãy nghĩ lại đã bao nhiêu là điều chúng ta đã được học biết về sự nguy hiểm của tội lỗi. Chúng ta đã được Chúa ban cho lời hằng sống của Ngài, và các sự khuyên răn của Ellen G. White. Thế thì, là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm có thể nào chúng ta nói rằng mình không được ai chỉ dạy hay khuyên răn?

TỰ TƯỜNG BỎ TÚC:

“Chúng ta thường nghe nói về Cơ Đốc nhân nói đến ‘tự do trong Đấng Christ’ và Đấng Christ đã thực sự giải phóng chúng ta. Câu chuyện của ông Martin Luther là một ví dụ tuyệt vời về những tự do này là gì và có ý nghĩa thế nào. Ông sầu não và lòng đau thương sâu đậm cho đến khi ông hiểu được sự tha thứ và lòng thương xót của Đức Chúa Trời có nghĩa gì.

“Đây là một chân lý tuyệt vời. Chúng ta phải phụ thuộc hoàn toàn vào Đấng Christ để được cứu. Lễ thật tuyệt vời này lại đã làm nhiều người nhầm lẫn và đưa đến niềm tin sai lầm. Tự do trong Đấng Christ không có nghĩa là chúng ta có quyền phạm tội và vi phạm pháp luật. Nhiều người tin như vậy! Chúa Cơ Đốc (Christ) đến để giải thoát chúng ta khỏi sự trừng phạt của pháp luật. Nhiều người nói rằng sự tự do này có nghĩa rằng chính luật pháp không cần thiết và được bỏ đi. Họ cho rằng những người giữ luật pháp đã tự mình làm giảm giá trị của ân điển (lòng thương xót và tha thứ). Và như vậy, những tâm trí không được hướng dẫn bởi Đức Chúa Thánh Linh đã bị dẫn dắt để chấp nhận sự suy nghĩ lầm lạc này. Khi làm như vậy, những người này tự đặt mình dưới quyền lực của sự dối trá của Sa-tan. Sa-tan làm cho người ta chấp nhận sự sai lạc mà cho đó là sự thật. Bằng cách làm việc này, Sa-tan làm cho thế giới Tin Lành vô tình thờ lạy nó.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Sự Chiến Thắng của Đấng Christ* (Bản Anh ngữ Christ Triumphant, trang 324.)

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Nghiên ngắm lại 2 Phi-e-rơ 2:18 và những lời ông khuyến cáo về hậu quả của sự dạy đạo lầm lạc. Tại sao chúng ta phải chú tâm nghiên cứu tỏ tường các lễ thật mà mình tin? Tại sao việc chúng ta cùng chung đồng ý về những điều mình tin là quan trọng? Khi nào thì việc các tư tưởng của chúng ta khác với của các người cùng đức tin, trở nên nguy hiểm?
2. Có những người cho rằng “tự do trong Đấng Christ”, nên chúng ta chẳng cần phải giữ Mười Điều Răn nữa. Họ cũng nói rằng việc giữ ngày Sa-bát làm ngày thánh của Chúa cũng chẳng cần thiết nữa. Làm sao các loại tranh luận như thế này cho chúng ta thấy cái tư tưởng “tự do trong Đấng Christ” có thể bị bề vụn vẹo?